

MINDEN SZAVUK ÚJ VILÁGRÓL BESZÉL...

Délután két óra tájban meg-
éltünk a Magyar Dolgozók
Pártja Kálvin-téri székházának
környéke. A Tisza Lajos-kör-
utról, a mellék utcákról egy-
másután gördülnek elő a föl-
dízított hatalmas teherautók,
egymásután érkeznek a lelkes
népnevelők, hogy kimenjenek
a dolgozó parasztsághoz és a
Szeged környéki falvakba.

Munkások és értelmiségiek

civilek és egyenruhás postá-
sok, vasutasok, rendőrök ka-
paszkodnak föl a teherautók-
ra, hogy sorra látogassák a
dolgozó parasztságot, hogy
megmagyarázzák mindenkinek
a Függetlenség Napját és a
választás jelentőségét és hogy
elszakíthatatlanná kövessék a
munkásságot, a parasztságot és a

haladó értelmiség barátságát.

Délután hosszú sorokban
pöfögnek el a földízított Kál-
vin-téri MDP székház előtt a
hatalmas autók a népnevelők-
kel. Vidám énekszó tölti be
azokat az utcákat, amelyeken
a kocsik végigszámulnak a
falvak felé. Népnevelők el-
társasok, de a párttagok és a
más pártok tagjai is

boldogan indulnak

a vidékre.

— Feledhetetlen élmény az,
amikor az ember meggyőzői
azokat, akiket az elmúlt rend-
szer, a hosszú elnyomás fá-
sulttá és hitetlenre tett, —
mondja Szabó János somogyi-
telepi munkás, aki önként je-
lentkezett a pártszervezésben
falujárásra. — Öröm nézni,

milyen óriási fejlődött né-
hány esztendő alatt a szeged-
i tanyavilág, s jó rá gondolni,
hogy még többet fejlődik, gaz-
dagodik majd.

Naponta sokszáz

faaljáró indul el a Kálvin-
téri MDP székház előtt, vagy
a kerületi, üzemi pártszerve-
zetek előtt. Bengeleg az ön-
ként jelentkezők. A szegedi
kendergyári, a móravárosi, a
somogyitelepi és a rékusi dol-
gozók lelkesen, egymással ver-
sengve jelentkeznek a falujár-
ásra.

A népnevelők o lók rend-
szerint csak késő este érke-
nek vissza a városba. A ro-
bogó autóról messze hangzik
az éneklés. Minden szavuk új
világról beszél, melyet a dol-
gozók építenek majd föl.

Az év végére már 186 térőhellyel működik a teljesen újjáépített gyermekklinika

Ortutay Gyula kultuszminiszter átadta rendeltetésének a gyermekklinika
új épületét

Csütörtökön délelőtt a gyer-
mekklinika udvarán, az újjá-
épített gyönyörű kétemeletes
épület mellett többszáz szegedi
dolgozó gyűlt egybe, hogy jelen
legyen a klinika ünnepélyes fel-
avatásán. A Népfront program-
ja: a klinikák felépítése — hir-
dette az épület bejáratának fel-
irata. A vörös és nemzetiszíni
zölddel díszített emelvény kö-
rül fehérköpenyes ápolónők, az
egyetem dolgozói, egészségügyi
alkalmazottak foglaltak helyet.
Az ünnepség alatt szünetelt a
munka s a másik épületrészen
dolgozó építőmunkások is oda-
sereglettek, hogy ünnepeljék
munkájuk eredményét.

Az ünnepséget dr. Ditrői Gá-
bor rektor nyitotta meg, majd
Ortutay Gyula kultuszminiszter

mondott avató beszédet. Beje-
lentette, hogy Szeged az öt éves
terv során klinikai központtá
alakul. Új tudományos és egész-
ségügyi kutató intézményeket
hoznak létre. Bakteriológiai in-
tézet, elmeclinika, röntgeninté-
zet és még egész sor hasonló
intézményt létesítenek Szeged-
en az öt éves terv során.

— Ennek a klinikának átadá-
sánál is tudnunk kell, hogy jó
az az út, amelyen a Népfront
vezeti az országot Rákosi Má-
tyás irányításával a felemelke-
des felé — mondotta nagy lel-
kesedéssel Ortutay Gyula
kultuszminiszter.

Ezután a Szilléri-sugarúti ál-
talános iskola uttóról népi tán-
cokat mutattak be, majd Nacsá
Judit uttóról Juhász Gyula

„Munka” című versét szavalta
el nagy sikerrel.

Az MDP nagyszegedi pártbi-
zottsága nevében Dénes Leó el-
társ, polgármester mondott be-
szédet.

— Ez az épület a nemzet
alkotó programjának csak egy
része — mondotta. — A válasz-
tásokon jusszon eszébe minden
szegedinek a rombolás és az
építőmunka. Nem kétséges, hogy
a magyar nép az építést vá-
lasztja.

Dr. Waltner Károly profesz-
zor a dolgozók áldozatkész
munkájára mutatott rá, amely-
nek eredményeként az új épü-
letben ötvennyolc beteg gyer-
meknek tudnak elhelyezést biz-
tosítani. Ez év végére befejezik
az építési munkálatokat s a tel-
jesen újjáépített régi gyermek-
klinikában már 186 ágyat tud-
nak majd elhelyezni.

Waltner Károly professzor a
hallgatóság lelkes tapsa kísé-
retében vette át az újjáépített
gyermekklinikát.

Az egyetemi énekkar Kertész
Lajos karnagy vezetésével kó-
rusműveket adott elő, majd Bá-
lint Zsuzsanna uttóról József
Attila „Altató dal” című köl-
teményét szavalta sikerrel.

Az ünnepség a Szózat hang-
jaival ért véget, majd nyomban
utána megszólalt a munka kez-
detét jelző gong s az építő-
munkások újra munkához lát-
tak, hogy még ez év végére
teljesen újjáépítsék a gyermek-
klinikát és eltüntessék a hábo-
rus pusztítás utolsó maradvá-
nyait is.

Nagy sikert aratott Szegeden a honvédség központi művészegyüttese

Nem mindennapi művészi
eseményt nézhetek végig Sze-
ged dolgozói a Nemzeti Szin-
ben. Új néphadseregünk köz-
ponti művész együttese látoga-
to t el Szegedre, hogy káprázta-
tos május elseji felvonulásuk
után, amelyet a szegedi dolgo-
zók sajnos csak újságból, film-
híradókból és képeslapokból is-
mernek, megmutassák, hogy a
népi kultúrával éppen olyan
művészettel foglalkoznak, mint
amelyen szilárdan fogják a fegy-
vert. A színházat mindkét alka-
lommal zsúfolásig megtöltötte a
lelkes tömeg és lelkes hangulat-
ban várta, hogy felgördüljön a
fagyó. Hatalmas tapsok kö-
vetkeztek a felsorakozott köz-
ponti művészegyüttes énekkarát.
Majd egy ezredes üdvözölte a
megjelenőket:

— Hadseregünk a nép és a
lélek újjáépítését, a szocializ-
must, az öt éves tervet szolgálja.
A szegedi dolgozók nevében
itt Komócsin Mihály elvtárs,
az MDP nagyszegedi pártbizott-
ságának titkára mondott köszö-
netet a központi művészegyüt-
tesnek szegedi fellépéséért.
— Szeged dolgozói szeretet-
tel és büszkeséggel tekintenek
néphadseregünkre — mondta.
Amikor népi demo-rációink
munkásifjúságunkhoz felhívás-
sal fordult hogy épülő nép-

hadseregünknek néphez hű
munkás és parasztszármazású
tisztokra van szüksége, Szeged
munkás fiataljainak legjobbjai
t küldte a Kossuth és Petőfi
akadémiára.

Ezután szebbnél-szebb népi
táncok következtek, melyeket a
közönség szünni nem akart
tapssal jutalmazott.

Hadd lássák az igazságot a nagyok...

Különösen nagy volt
a forgalom a Délma-
gyarország Kárász-ut-
cai kiadóhivatalában.
Apró legénykék, lá-
nyok, uttóról egymást
váltogatva álltak a
pult elé:
— Bácsi kérek a kis
cédulákból, ki szeret-
ném ragasztani őket...
— En is...
— En egész a Marx-
térre viszem — ver-
sengtek egymással.
— En olyat kérek,
amelyre nagy betűk-
kel írták: Szavazz a
Népfrontra! — köve-
telt a harmadik.
A gyermekek, kiseb-
bek, nagyobbak a csü-
törtökön kiadott apró,
enyvezett hátú, falra,
fára ragasztható ké-

pes, rajzos, szellemes
választási jelszavakat
tartalmazó színes cé-
dulákért rohantak meg
a kiadóhivatalt. A vá-
lasztási munka apró
»napszámok« lelki-
meretesen teljesítették
feladatukat. Félóra
mulva a Kárász-ut-
cán végig, a Tisza Lajos-
körút egy részén már
kéklettek, sárgáltak a
kis cédulák. Hamaro-
san három-négyen,
csoportba verődve ol-
vasták a járókeleket.
— A bugaci csárdá-
ban ecet és a lámpá-
ban — de az öt éves
terv minden faluban
bevezeti a villanyt.
Szavazz a Népfrontra!
— olvasta egy néni a
Kigyo utcában, a

könyvkereskedés ab-
laküvegéről. — Igen —
nalunk Kükében már
szombaton bekapcsol-
ják a villanyt...
A magyar kártyák-
ról jólismert kép volt
egy másik cédulán: a
tekfilkó.
— Tökfilkó, aki nem
a Népfrontra szavaz
— állítja meg a járó-
keleket a kis sárga
papír.
— Ez aztán igaz —
szögezi le a pirossip-
kás sarki hordár.
Nagyhasu tókes,
nyurga, zergetolias,
vadászkalapos, ka-
másnis »Reakciós Jós-
ka« meg egy — hosz-
szúfülű, bozontos szá-
már van a következő
kapura ragasztott kis

cédulán.
— Csak ezek nem
szavaznak a Népfront-
ra — gömbölyödnek a
betűk a képecske
alatt.
A kis Váci Pista,
saját bevallása szerint
a harmadik általános
»majdnem éltanulója«
készen is megnyalta a
cédula ragasztóval be-
vonat alját. Csak úgy
zeng a kapu, ahogy
kétszer-háromszor rá-
üt kemény kis öklével
a cédulára, hogy job-
ban ragadjon.
— Így nil Hadd
lássák a nagyok az
igazságot! — mondja
és fordul vissza a ki-
adóba újabb szállit-
mányért.

Dohánykísérusok
a „Szabad Nép” székházért
A szegedi dohánykísérusok
ezer forintot ajánlottak fel a
Szabad Nép székház felépítésé-
re. Kijelentették, tudják, meny-
nyire fontos a Párt központi
lapjánál dolgozóknak a megfe-
lelő munkahely. A saját dol-
gozói így tudják majd minden
»rejükét népi demokráciánk fel-
emeléséért folytatott harc
szolgálatába állítani és ezzel
a kiskereskedők, így a dohány-
kísérusok érdekeit is szolgál-
ni.
A HÖMERSEKLET
EMELKEDIK
Mérsékelt északkeleti, keleti
szél, változó felhőzet, többfelé
eső, esőleg zivatar. A hőmér-
séklet fokozatosan emelkedik.

A MI JELÖLTJEINK

KURLIK IMRÉNÉ

Szegeden született 1925-ben, munkás családból. Apja
lakatos segéd volt. Szülei hat testvérével együtt csak ne-
hezen tudták felnevelni. Apja az első világháborúban már
megsebesült és súlyos betegsége miatt csak alkalmi mun-
kát tudott vállalni. Kurlikné így a hat elemi után dol-
gozni ment. Volt kifizető, nyomdai segédmunkás. Tizen-
nyolcéves korában ment férjhez.

A felszabadulás hozta meg neki a szabadságot. Be-
került az ujszegedi kendergyárba és beiratkozott a Magyar
Kommunista Pártba. 1947-ben pártiskolára került, mely-
nek elvégzése után az üzemszervező párttitkára lett. 1948-ban
már három hónapos pártiskolára vitték el Pécsre. Ezután
a szakszervezet csongrád megyei titkárságára került nőtit-
kárnak és a mai napig is itt végzi munkáját.

TANDARI JÁNOSNÉ

Szegényparaszti családból született 1922-ben. Két test-
vére volt, szülei részesmunkával tengették életüket. A fel-
szabadulás után a népi demokráciától kaptak földet. Tan-
dariné iskolai végzettsége hat elemi, az elmúlt rendszerben
nem tudott tovább tanulni.

A Magyar Kommunista Pártba 1946-ban lépett be,
ettől kezdve rengeteg mozgalmi munkát végzett. 1948-ban
pártiskolára vitték, utána nőszervező lett. 1949 óta az
alsóközponti MDP szervezet titkára és itt végzi azt a fe-
lősségteljes munkát, amely élére a Párt állította.

IÓTH ANTAL

szegedi helyettes polgármester, a Délvidéki Hírlap fő-
szerkesztője. 1917-ben született Kiskundorozmán. Szülei
gazdasági cselédek voltak. Nyolcan voltak testvérek, már
kilen éves korában a legnehezebb gazdasági munkát kel-
lett végeznie. Házasság és örökség révén 14 hold homoki
földön gazdálkodik, egész családjával mezőgazdasági mun-
kát kellett végeznie, hogy fenn tarthassák magukat. 1948
októberében szegedi helyettes polgármester, 1949-ben a
Népfront Országos Tanácsának tagjává választották.

BÁGYONI SZABÓ ATTILA

1928-ban született Kunszentmiklóson, apja községi tiszt-
viselő volt Lajosmizsén. 1944-ben mint megbízhatatlan le-
ventét a 100/352 kiegészítő munkásszámba osztották be.
1944 december 30-án kísérletet tett a szökésre, de a fá-
bori csendőrök elfogták a körülzárt Budapestben és egy
utálszalakulathoz vitték. Ott érte a felszabadulás. Orosz és
német tolmács lett. 1945 márciusában apja meghalt, ró-
vid ideig kocsmabérlettel, aratási, cséplési munkával tartotta
fenn anyját és testvérét. 1946-ban a szegedi Tudomány
Egyetem orvoskarára iratkozott be, résztvevő az Apáthi Ist-
ván medikus népi kollégium szervezésében. 1945 óta kis-
gazdapárti tag, Szegeden a megyei ifjúság titkára, majd
az EPOSZ megyei vezetőségének tagja. A MEFESZ-ben kul-
turvezető, majd a MEFESZ szegedi titkára lett, tagja a
MINSZ bizottságnak, 1949 április óta a Független Kisgazda-
párt megyei titkára.

Dolgozók!

május 15-e is nemzeti ünnep legyen
Szavazzatok mindannyian
a Népfrontra!

Ezzel a jelszóval a szegedi
mértékletesítő hivatal öt dol-
gozója versenyre hívja fel a
szegedi üzemeiket és hivatalo-
kat, ahol huszan vagy annál
kevesebben dolgoznak. A ver-

seny célja a munkahelynek mi-
nél szebbé átalakítása a május
15-i választásra.

A verseny elbírására a
Nagyszegedi Népfront Titkársá-
gát ezúton felkérjük.

Szeged, 1949. évi május hó 12.
Czékus János, Sekulya Ilona,
Perlaki Gyula, Bajor Mihály,
Boriskocsányi István.